

[Aksel Larsen.]

de pågældende produkter, og de fire store firmaer har ved deres usædvanlig kyniske optræden ikke fortjent bedre. Vi ved imidlertid, at en sådan tanke vil være fuldkommen fremmed for de allerfleste her i denne sal. Man kan nok tænke sig indgreb mod arbejderne, men indgreb mod kapitalisterne bryder man sig ikke så meget om.

Jeg har til disse bemærkninger kun et spørgsmål at føje. Der står i betænkningen fra det radikale mindretal, og det er sagt af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), at man ønsker, at udvalget skal fortsætte sit arbejde og følge udviklingen. Der er hidtil intet oplyst, mig bekendt, om, hvorvidt dette også skal ske, hvorvidt udvalget skal fortsætte sin virksomhed, eller om dets virksomhed skal betragtes som afsluttet med tredje behandling og vedtagelsen af lovforslaget; men måske skal det forstås sådan, at blot det radikale venstre fremsætter dette ønske, så vil det blive opfyldt. Jeg ved ikke, hvad der kan komme ud af det, men jeg mener stadigvæk, at det ikke blot er særdeles uretfærdigt i den situation, vi befinder os i, at gribe ind mod arbejderne og forsøge at slå dem våbnene af hænde, men at det også er noget, som man selv udfra radikale synspunkter burde være yderst betænkelig ved. Jeg tror, at de, der har spekuleret i, at konflikten skal slutte med, at mæglingforslaget vedtages, har draget lidt for tidlige slutninger. Jeg vil naturligvis ikke give mig til at spå om, hvordan det går. Men jeg vil sige, at såvidt det har været muligt at lodde afstemningen i arbejderorganisationerne, er der endda usædvanlig stor modvilje imod forligsmandens mæglingforslag, og den er absolut ikke blevet mindre ved de toner, man har hørt fra venstres, det konservative folkepartis og retsforbundets side, og den er heller ikke blevet mindre ved det statsindgreb mod arbejdsmændene, der forberedes her.

Viggo Starcke: Ved første behandling lagde vi den hovedlinie ved betragtningen af disse problemer, at indgrebene fra lovgivningsmagtens side skal omfatte så lidt som muligt. Vi kan derfor stemme for regeringens forslag som anbefalet i betænkningen af det andet mindretal, hvorimod

vi ikke kan stemme for de ændringsforslag, som er stillet af det første mindretal, af venstres og de konservative udvalgsmedlemmer; vi vil stemme imod dem, fordi de udvider statsindgrebene så stærkt som overhovedet muligt. Det er ejendommeligt at finde venstre og de konservative på denne linie, og det var særlig ejendommeligt at høre den stærkt fornærmede tone, det ærede medlem hr. Aksel Møller anslag i anledning af, at han ikke havde været tilkaldt som medarbejder og rådgiver hos den højtærede statsminister. Det er dog ikke så længe siden, det ærede medlem færdedes meget i de kredse; der var jo kort før påske et meget nært samarbejde mellem de konservative og socialdemokraterne, et meget godt samarbejde, selvom det var dyrt. Da kunne de godt dele bukser sammen.

Den mindretalsudtalelse, der i betænkningen er kommet fra det radikale venstre, ser vi med tilfredshed på, idet de radikale herved har bevæget sig over til det standpunkt, som vi indtog ved første behandling.

Med hensyn til det kommunistiske partis stilling skal jeg ikke sige meget; kun dette, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen ved de betragtninger, han fremsatte om vognmændene, viste, at han åbenbart ikke kender meget til livet udenfor Hotel Phønix; han ved åbenbart ikke, at mange vognmænd har tankvogne, og uden disse tankvogne kan normal levering ikke finde sted.

Vi fra vor side er meget tilfredse med, at der nu kommer en ordning for Bornholms vedkommende. Bornholm var den del af Danmark, der led stærkest ved krigens slutning. Bornholm led stærkt under de russiske bombardementer, led meget under den russiske besættelse. Det er derfor meningsløst, at Bornholm har ligesom en særstilling i øjeblikket, og det er godt, at den bringes til ophør.

Carl P. Jensen: Som det fremgår af udvalgets betænkning, har hverken det ærede medlem hr. Hans Rasmussen eller jeg kunnet tiltræde det foreliggende lovforslag. Jeg skal her ved andenbehandlingen motivere vor stilling dertil. Jeg er stort set enig i de betragtninger, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen fremsatte ved lovforslagets første behandling. Man har villet lægge ansvaret for den situation, der fore-